

den Maade, som de have gjort, idet de have stældt dem Hæder og Ære fra, der have opnaaet dette Resultat, som de dog ikke selv have Mod til at kuldbaste, naar Magten og med den Ansvar for dem melder sig.

Trier: Jeg vil blot i et Pusterum inden for den storpolitiske Forhandling sige et Par Ord om et Par underordnede Punkter paa Finansloven, det ene vedrørende Finansministeriet, det andet Kultusministeriet. Der var i Fjor ved Behandlingen af en Lønningslov en ivrig Forhandling om, hvorledes visse Funktionærer ved det københavnske Toldvæsen skulde lønnes, og der blev lagt et alvorligt Ord ind for en Forbedring af deres Kaar — det var Korsbetjentene ved Københavns Toldbod, der var Tale om. Det har ogsaa glædet mig og jeg antager, de Mænd, der førte Ordet, for de vedkommende Funktionærer, at se, at der er taget Hensyn til dem i det Forlag, der for Djeblikket foreligger til Forhandling. I Stedet for at disse Menneskers Be og Vel tidligere var henlagt til Administrationens vilkaarlige Afgørelse, vil fremtidig deres Lønninger være staaede fast ved Lov; det vil være staaet fast, hvor stort et Antal der skal være ansat inden for hver Lønningsklasse, og endelig vil de Folk faa en Lønningsforhøjelse. Alt dette er jo paaftønnelsesværdigt, men der er alligevel et og andet at føje til denne Afgørelse af den Grund, at den netop er kommen paa et Tidspunkt, da de Forhold, hvorunder de Folk virke, ere undergaaede en stor Forandring. Det er hundrede Kroners Tillæg, hvert af de 186 Mennesker, her er Tale om, faar gennem dette Forslag; men nu er det saaledes, at Frihavnen, som nu begynder at fungere, vil berøve disse Mennesker saa at sige Halvdelen af de Ekstra-indtægter, de gennem Vagttjeneste ved Skibe have haft som Tillæg til deres Løn, og som har været Betingelsen for, at de overhovedet have kunnet leve af den, og da der derhos er ansat 36 ny Mænd til at deltage i det samme Arbejde og dele disse mere tilfældige Indtægter, vil det i Virkeligheden sige, at samtidig med at de faa 100 Kroners Forhøjelse i deres faste Indtægt, mister enhver af dem omtrent 300—350 Kr. i tilfældige Indtægter. Det kan derfor ikke siges, at

deres Kaar i Virkeligheden ere blevne bedre, selv om man har al Grund til at skønne paa, at de nu ere staaede fast gennem Lov. Det, jeg derfor vil rette et Spørgsmaal om, er, om det ikke kunde være paa sin Plads, lige overfor disse Mennesker at gøre det samme, som man har gjort lige overfor Postbude, Telegraphbude, Toldassistenten o. a., nemlig at give dem et Alderstillaag regelmæssig efter visse Aars Forløb, f. Eks. 50 Kr. hvert femte Aar fire Gange; det vil i Løbet af 20 Aar blive 200 Kroners Tillæg. Der er sikkert nogen Anledning til at tage dette Spørgsmaal op, netop fordi de Arbejdsforhold, hvorunder disse Korsbetjente leve, have forandret sig saa meget, samtidig med at Lønningsforandringen paa Finansloven har fundet Sted.

Et andet Spørgsmaal, jeg vil tale et Djeblik om, rækker noget videre, og har en mere principiel Karakter. Det er nogle Bemærkninger, jeg vil gøre i Tilknægtning til, hvad der under § 21 siges om en Bevilling til Uddannelse af Vinterlærere paa den tidligere Højskole i Staby i Ringløbing Amt. Statstilskuddet dertil bliver motiveret blandt andet med følgende Ord: „Paa Grund af de vidtstrakte, tvagt befolkede Sogne vilde det være uovertommeligt for Kommunerne, der for største Delen ere uheldigt stillede i økonomisk Henseende, at oprette saa mange faste Lærerembeder for eksaminerede Lærere, som vilde være nødvendige, hvis ikke Børnene skulde faa uforholdsmæssig lange Skoleveje. Man har derfor maattet hjælpe sig med et stort Antal Bistoler, der dels bestaa haade Sommer og Vinter, dels kun om Vinteren (Vinterstoler), og som foretaas af lavt lønede, i Almindelighed ueksaminerede Lærere og Lærerinder. Disse Lærere have hidtil for en stor Del faaet deres Uddannelse paa Skolen i Staby, og da Vinterlærerinstitutionen ikke kan undværes, vilde Følgen af, at denne Skole blev nedlagt uden at erstattes af en lignende Institution være, at Vinterlærernes Uddannelse blev endnu tarveligere end hidtil, og at dermed Undervisningen sank ned under det tilladelige Minimum.“ Det er et ejendommeligt Skoleliv, som disse Vinter i de simpleste Grundtræk give et Billebillede af. Maa ske jeg et Djeblik maa opholde mig ved disse Skoleforhold. De Vinterstoler, her er Tale om, ere spredte